

som forsikre deres Arbejdere nu, maa udholde en Konkurrence med dem, som ere heldigere stillede i den Henseende, fordi de ikke paatage sig Udgiften ved Forsikring af deres Arbejdere, vil der herefter, naar Forpligtelsen er fælles for alle Arbejdsgivere, indtræde en Lettelse i denne Konkurrence, de ville ikke faa en Konkurrence med Folk, som skyde deres naturlige Forpligtelse fra sig. Lige over for Udlandet forholder det sig dels saaledes, at en Del af disse Bedrifter slet ikke have Konkurrence fra Udlandet — jeg tænker f. Eks. paa Bygningshaandværket, der kan ikke ret vel være Tale derom — og for saa vidt som Fabrikvirksomheden, som omtales her i Lovforslaget, har en anden Karakter, er jo nu Forholdet efterhaanden blevet det, at alle vore omgivende Lande have en Ordning i denne Retning, saa at den samme Byrde, som her vil blive paalagt Arbejdsgiverne, hviler paa de tilsvarende Arbejdsgivere i Udlandet. Der er ganske vist et Punkt, som særlig er blevet nævnt, der giver en vis Konkurrence Mulighed for at udvikle sig, det er i det Forhold, hvor disse Virksomheder ikke drives som Næringsvej. Det er nemlig Betingelsen for Arbejdsgiverens Forpligtelse efter dette Lovforslag, at han driver Virksomheden, for saa vidt der ikke anvendes særlig farlige Driftsmaader, som Næringsvej. Nu kan der naturligvis komme en Konkurrence derved, at tilfældige Arbejdsgivere, om ikke drive det som Næringsvej, og som altsaa kunne gøre det billigere, fordi de ikke have denne Pligt, kunne konkurrere med dem, der drive det som Næringsvej. Men det hører dog kun til de tilfældige, sporadiske, kun af og til fremkommende Forhold, thi saa snart Virksomheden virkelig maa siges at blive dreven som Næringsvej, og den altsaa er mere end tilfældig, øjeblikkelig og forbigaaende, saa indtræder Forpligtelsen efter Lovforslaget.

Det er disse praktiske og principielle Betragtninger, som førte Udvalgets Flertal til at slutte sig til Forslagets Tanke, og enhver, der vil sammenligne Lovforslaget, saaledes som det fremkom i forrige Samling til os fra Folketinget, med det, som nu foreligger, og det, som Udvalgets Flertal foreslog, vil se, at man har rettet paa

flere Punkter — i fuld Overensstemmelse i øvrigt med den daværende Indenrigsminister, — hvor man har ment at kunne finde en heldigere Ordning end den, som tidligere var foreslaaet, og det paa ikke ganske uvæsentlige Punkter, men at man i øvrigt væsentlig har indskrænket sig til Forandringer, som havde mere formel Betydning og formentlig gav Lovforslaget en bedre Skikkelse. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa Detailler i dette Lovforslag, det hører heller ikke hjemme under en første Behandling, men jeg vil blot i Henhold til de Betragtninger, som jeg har anført, og som samlede Flertallet i Udvalget om sig i forrige Samling, varmt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Det hviler i Virkeligheden paa en meget omhyggelig Udarbejdelse, og nu, efter at det er taget i Regeringens Haand, fremtræder det ogsaa med en Autoritet, som det for saa vidt ikke lige straks fra Begyndelsen af havde i forrige Samling. Det forekommer mig, at det vilde være ønskeligt, at Landstinget ikke alene vilde fremme Sagen, men fremme den hurtig, saa at vi fik et Udbytte af denne Sag, som alt for længe, mener jeg, naar jeg tager Landstingets tidligere Standpunkt i Betragtning, har hvilet, og som ikke gerne burde hvile meget længere.

Stilling: Jeg skal erkende, hvad det ærede Medlem nu sagde, at det foreliggende Lovforslag indeholder væsentlige Forbedringer i Sammenligning med det oprindelige Forslag, der var forelagt Landstinget, og særlig er jo Bestemmelsen om Arbejdsraadets vilkaarlige Ret til at kræve Sikkerhedsstillelse af Arbejdsgiverne ganske bortfalden, ligesom den, som jeg vil kalde det, meningsløse Forskel, der gjordes i Lovforslaget mellem Industriens og Landbrugets Ansvar ved Benyttelsen af Maskiner, i det væsentlige er fjernet. Men dertil indskrænker sig ogsaa min Enighed med det ærede Medlem, thi jeg kan ikke erkende, at Lovforslaget, som det nu foreligger efter Flertallets Forslag, i Princippet er væsentlig forskelligt fra det tidligere eller fjerner de væsentlige Anker, som bleve fremhævede ved Sagens første Behandling i Tinget. I Princippet er Forslaget akkurat det samme, det er en Undtagelseslov, det skaber Ulighed mellem Ar-